

Západočeská univerzita v Plzni

fakulta filozofická

Bakalářská práce

**Přistěhovalectví do Spojených států amerických v letech 1863 –
1904 a jeho důsledky**

Jan Sigmund

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra historických věd

Studijní program Historické vědy

Studijní obor Obecné dějiny

Bakalářská práce

**Přistěhovaectví do Spojených států
amerických v letech 1863-1904 a jeho
důsledky**

Jan Sigmund

Vedoucí práce:

Prof. RNDr. Ivo Budil, Ph.D.,DSc.

Katedra historických věd

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

PROHLÁŠENÍ

Předkládám tímto k posouzení a obhajobě bakalářskou práci, zpracovanou na závěr studia na Fakultě filozofické Západočeské univerzity v Plzni. Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval samostatně, s použitím odborné literatury a pramenů uvedených v seznamu, který je součástí této bakalářské práce.

Jméno:

Datum:

Podpis:

ZÁSADY PRO VYPRACOVÁNÍ

Tématem bakalářské práce jsou příčiny a důsledky migrace do Spojených států amerických v letech 1863-1904. Cílem práce je popsat příliv imigrantů, problémy při jejich příplutí na půdu Spojených států amerických, jejich začleňování do společnosti či případné etnické uzavírání, vydávání občanství, problémy s obstaráním zaměstnání, životní podmínky na farmách a vnímání imigrantů rodilými Američany. V práci se věnuji také Asiatům a jejich životním podmínkám v americké společnosti. Cílem v této oblasti je zjištění, jak se k nim tehdejší americká společnost chovala a jak je vnímala.

Teoretickými prameny práce budou četné literární zdroje se zaměřením na imigrační a sociální problematiku. Dále také budou využity prameny v elektronické podobě dostupné v elektronických databázích.

V práci bude použit empiricko-analytický přístup a komparativní metoda.

ABSTRACT

This bachelor thesis is focused on the issue of the immigration to the United States until the beginning of the 20th century. The thesis describes an arrival of immigrants, problems that rose after their arrival on the soil of the United States. It also describes their everyday life, ghettos creating, their flowing across the United States and last but not least describes an American opinion and US state policy regarding that matter. It is also concern in the issue of racism against Asian people, especially Chinese.

KEY WORDS

Immigration, immigrants, melting pot, United States, New York, ghetto, social stratification, Chinese, xenophobia, white, first wave, second wave, Irish, German, Polish, Italian, racism

PODĚKOVÁNÍ

Tímto bych chtěl poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce Prof. RNDr. Ivo Budilovi, Ph.D.,DSc. za cenné rady, věcné připomínky a vstřícný přístup.

OBSAH

1. ÚVOD.....	1
2. PŘISTĚHOVALECTVÍ DO 90. LET 19. STOLETÍ.....	3
2.1. KOLEKTIVNÍ MENTALITA A RASOVÉ TEORIE	3
2.2. NATURALIZAČNÍ ZÁKONY	4
2.3. PŘISTĚHOVALECTVÍ DO OBČANSKÉ VÁLKY	5
2.4. PŘISTĚHOVALECTVÍ KE KONCI OBČANSKÉ VÁLKY	7
2.5. PROPAGACE AMERICKÉHO SNU	8
2.6. PŘISTĚHOVALECTVÍ PO OBČANSKÉ VÁLCE.....	8
2.7. LEGISLATIVNÍ VÝVOJ	9
2.8. VÍTR ZAČÍNÁ VÁT OD JIHOVÝCHODU.....	10
2.9. CESTA	15
3. DRUHÁ VLNA IMIGRANTŮ	16
3.1. JIH A VÝCHOD EVROPY	16
3.2. JAZYKOVÁ VYBAVENOST A ANALFABETISMUS	18
3.3. FINANČNÍ PROSTŘEDKY	18
3.4. ASIATÉ.....	19
4. DOBOVÝ POHLED AMERICKÉ SPOLEČNOSTI NA IMIGRACI	24
4.1. REAKCE SPOLEČNOSTI	24
5. KAŽDODENNÍ ŽIVOT.....	26
5.1. ŽIVOT NA STATCÍCH	26
5.2. ŽENY NA FARMÁCH.....	30
5.3. DĚTI.....	32
6. ŽIVOT VE MĚSTĚ.....	33

6.1. MZDOVÉ ROZDÍLY	33
6.2. ZAMĚSTNÁNÍ.....	34
7. ZÁVĚR.....	37
8. SEZNAM ODBORNÉ LITERATURY	39
9. ODBORNÉ ČLÁNKY	40
10. PRAMENY	41
11. RESUMÉ	42

1. ÚVOD

Problém imigrace do Spojených států amerických je velice komplexní a složitý. Při jeho zkoumání je třeba uvědomit si zásadní fakta. Pro žádný jiný vyspělý stát nepředstavovala imigrace tak podstatnou proměnnou při jeho cestě k velmocenskému postavení. Dále imigrace v druhé polovině 19. století byla také jedním z faktorů, které vedly k utvoření soudobé americké mentality a kultury. Je až absurdní, jak se někteří současní Američané obávají imigrace a jaké předsudky má jistá část z nich vůči přistěhovalcům. Přitom je třeba zdůraznit, že přistěhovalecký původ má pořád významná část obyvatel Spojených států amerických (dále jen Spojených států). Ano, je pravda, že etnická a civilizační příslušnost lidí, kteří ve vidině lepších životních perspektiv podstoupili náročnou cestu do Spojených států, se značně proměnila či diverzifikovala. Avšak nebyli i evropští přistěhovalci přicházející do Spojených států v druhé polovině 19. století také značně kulturně diverzifikovaní oproti anglosaské většině? Slovy Franklina D. Roosevelta „Pamatuj, vždy si pamatuj, že všichni, já a ty zejména, jsme vzešli z přistěhovalců a revolucionářů“.¹

Klíčem k pochopení současnosti je pochopení kontextu minulosti, odkazu, který naší moderní dobu, naše názory a morální klišé utvořil. S tímto cílem jsem si zvolil téma své bakalářské práce.

Vědeckým cílem bylo zjistit, kam se po svém příjezdu do Spojených států vydali žít, jak vypadal jejich každodenní života případně, do jaké hloubky se americká společnost přizpůsobovala jim a jaké byly názory tehdejší americké společnosti na přistěhovalce. Tato práce si neklade za cíl podrobné popisy všech událostí a procesů, ke kterým mezi přistěhovalci a politickou mocí zákonodárnou došlo. Avšak moci zákonodárné se nelze vyhnout neboť právě politika je totiž do značné míry reflexí dobové mentality v demokratické společnosti založené na republikánských principech. Protože v každé demokracii, kde jsou zákonodárci

¹ CEASER, James W. *Reconstructing America: the symbol of America in modern thought*. New Haven: Yale University Press, 2000, s. 23. ISBN 9780300084535.

volení voliči, musí do značné míry reflektovat prostřednictvím své moci touhy a přání voličů.

Bakalářskou práci jsem rozdělil na šest částí. První část je věnována problematice rasových teorií. V druhé části se věnuji přistěhovalcům „první vlny“. Jde o přistěhovalce ze západní a severní Evropy. Třetí část je věnována přistěhovalectví „nové vlny“, tou jsou myšleni přistěhovalci z jižní a východní Evropy. Rodilí Američané tyto dvě skupiny dělili na „staré“ a „nové“ přistěhovalce. V druhé vlně jsou také zahrnuti přistěhovalci z Asie, protože jejich imigrace s imigrací druhé vlny chronologicky koresponduje. Čtvrtá část je věnována pohledu americké společnosti na imigraci a přistěhovalce. Pátá část je věnována problematice života na farmách. Zabývá se každodenním životem, problémy a nástrahami, které zde život přinášel. Poslední kapitola se věnuje práci ve městě, mzdám a jejich výši.

2. PŘISTĚHOVALECTVÍ DO 90. LET 19. STOLETÍ

2.1. KOLEKTIVNÍ MENTALITA A RASOVÉ TEORIE

Pokud chceme pochopit, jak Američané druhé poloviny 19. století nazírali na přistěhovalce, je třeba si osvětlit dobovou společenskou mentalitu. Ta byla stejně jako v Evropě 19. století ovlivněna rasovými teoriemi. Občané Spojených států byli těmito teoriemi v určité míře ovlivněni, tyto teorie se do jisté míry podílely na utváření amerických názorů na přistěhovalce. K zakořenění těchto teorií v určité části společnosti došlo tím, jak se na konci 18. století zrodila a rozvíjela antropologie. Hlavní vliv na zrod darwinismu měl především Charles Darwin a jeho kniha *The Origin of Species*.² Teorie z této knihy byly převzaty a aplikovány na lidskou společnost.³ Mezi představitele sociálního darwinismu ve Spojených státech patřili například Edward L. Youmans, William Graham Sumner, John Fiske, John W. Burgess.⁴ V USA existovaly dva výklady, které se zabývaly tím, co rasa v rámci lidského druhu znamená. Principiálně si pojem rasa vykládaly obdobně.

První představa byla pro Američany druhé poloviny 19. století optimistická. Představovala Spojené státy jako mladý národ, který má pomoci zbývajícím Árijcům v Evropě udržovat si hegemónní postavení nad nižšími rasami (tím není myšlena jen příslušnost k určité skupině rozdělené podle barvy pleti na europoidní, mongoloidní a negroidní, ale i k etnickým skupinám uvnitř každé z těchto tří základních ras lidstva). Podle této teorie Spojené státy nebyly založeny na přirozených právech rovnosti, ale *de facto* na nadvládě bílé rasy. Amerika dle této teorie byla úspěšná, protože ignorovala to, co bylo kázáno v Bibli.⁵

² HOFSTADTER, Richard. *Social Darwinism in American thought*. Boston: Beacon Press, c1992, s. 13. ISBN 0807055034.

³ HOFSTADTER, s. 14.

⁴ HOFSTADTER, s. 15.

⁵ CEASER, s. 87.

Druhá představa byla založena na tom, že USA jsou zdrojem destrukce sociální hierarchie. Svými fundamentálními principy rovnosti a demokracie a praktikováním neopodstatněného rasového míšení (zejména mezi příslušníky evropských etnik) byly Spojené státy zodpovědné za míšení lidských etnik. Dle této koncepce anglo-saská společnost ztrátou vůle opustila svůj nárok vládnout jako rasa odlišná. Podle této teorie principy, na kterých Spojené státy fungují – racionální myšlenky rovnosti a jednoty lidských etnik – pomalu zničí americkou společnost.⁶

Výše popsané koncepce jsou americkou verzí sociálního darwinismu. Sociální darwinismus vycházel v tomto případě z dvou fundamentálních premis: zaprvé lidé byli chápáni jako lidské jednotky – rasy, které nemají jen odlišné fyzické vlastnosti, ale i vlastnosti intelektuální; a zadruhé rasy jsou seřazeny hierarchicky.⁷

2.2. NATURALIZAČNÍ ZÁKONY

K pochopení přistěhovalectví do Spojených států v druhé polovině 19. století je třeba zmínit klíčové zákony, které utvářely legislativu řídící celý úřednický aparát, který se přistěhovalectvím zabýval a kterými se museli řídit i přistěhovalci samotní. Dále pro sérii těchto zákonů bude použito pojmenování *Naturalization acts*.

Naturalization acts byly sérií zákonů, které určovaly, komu může být přiděleno americké občanství.

První z nich je *naturalization act* z roku 1790. Tento zákon povoloval získání občanství do značné míry na základě rasové příslušnosti – americkým občanem se mohl stát běloch – toto opatření bylo jednoznačně cílené na udržení bělošské

⁶CEASER, s. 88.

⁷CEASER, s. 88.

většiny na půdě USA nebo člověk s dobrým morálním charakterem.⁸ Občanem se člověk mohl stát, pokud pobýval na území Spojených států alespoň 2 roky a ve státě ve kterém žádal o udělení občanství alespoň rok. Občanství se tudíž omezovalo většinou jen na svobodné bílé muže, ženy a na jejich děti, dokonce i ty, které se narodily v zahraničí.⁹ Avšak je nutné zmínit, že děti získávaly občanství výhradně přes otce. Tento zákon byl doplněn v roce 1795.¹⁰ Došlo k rozšíření ohledně délky pobytu na půdě Spojených států, ze dvou na pět let.

Tyto zákony se podílely na vzniku onoho názoru o „nebezpečí“ úplného zrovnoprávnění ostatních ras. *Naturalization acts* v této rasové podobě byly částečně zrušeny až s čtrnáctým dodatkem ústavy, který byl přijat 28. července 1868 a rasové paradigma ohledně černochoů odstranil.¹¹ Občanem se mohl stát každý, kdo se narodil nebo naturalizoval na půdě Spojených států.

Je nutné si uvědomit, že tyto zákony byly jedním z faktorů, které značně ovlivnily mentalitu tehdejších lidí. Utvořily v nich předsudky vůči jiným rasám a jejich zrovnoprávnění. *Naturalization acts* se staly jednou z proměnných, které utvořily diskriminační paradigma této doby.

2.3. PŘISTĚHOVALECTVÍ DO OBČANSKÉ VÁLKY

Po založení prvních kolonií v Severní Americe zde začal prudký demografický rozvoj. Ve 40. letech 19. století začala populace ve Spojených státech prudce růst a dosáhla 17 miliónů obyvatel.¹² Do této doby byla větší část populačního růstu tvořena spíše vysokou natalitou, než přistěhovalectvím. Odhaduje se, že mezi lety 1776 až 1820 se do USA přišlo jen něco kolem 250 000

⁸ DANIELS, Roger. *Guarding the golden door: American immigration policy and immigrants since 1882*. 1st pbk. ed. New York: Hill and Wang, 2005, s. 38. ISBN 9780809053445.

⁹ Tamtéž.

¹⁰ Tamtéž.

¹¹ Tamtéž.

¹² WALKER, Paul Robert. *A nation of immigrants*. New York: Kingfisher, 2012, s. 10. ISBN 9780753466711.

osob.¹³ V roce 1815 tvořili rodilí Američané 99 % obyvatel.¹⁴ To vše skončilo po ukončení válek se Spojeným královstvím v roce 1815. V roce 1820 začala vláda poprvé počítat přistěhovalce. V následujících 20 letech do Spojených států přišlo hledat lepší život přes 750 000 nových příchozích¹⁵ – to je začátek nové vlny imigrace. Imigrace do Spojených států měla mnoho důvodů. Předně, průmyslová éra přinesla možnost pracovat ve městech a ukončila jednotvárnost venkovského života. S tímto faktorem se do Ameriky také dostal trend snižující se natality, ta byla jednou z příčin, které vedly k poptávce po pracovní síle jak v zemědělství, tak v průmyslu. Dále je k tomu třeba připočíst rozlehlost a s tím související surovinový potenciál Spojených států. Díky tomu došlo ke klasickému střetu nabídky s poptávkou, což znamenalo, že práce byla ceněná a kvůli výše zmíněným faktorům také lépe placená než v Evropě. Již na konci 19. století byla průměrná mzda ve Spojených státech o 1/3 vyšší¹⁶, než ve Spojeném království.

Tato přistěhovalecká vlna pokračovala i ve čtyřicátých a padesátých letech. Za tyto dvě dekády do Spojených států přišlo přes 4 000 000 přistěhovalců.¹⁷ Také je třeba zmínit, že z tohoto množství byly 4/5 přistěhovalců buď irského, nebo německého původu. Za raketovým vzestupem přistěhovalectví po roce 1815 stála řada faktorů. Byla ukončena série napoleonských válek, které vystěhovalectví bránily například prostřednictvím „kontinentální blokády“, následné opětovné otevření přístavů vedlo k zájmu o emigraci. K tomu je třeba zmínit také to, že velká konkurence loďařů držela cenu jízdenky pro jednu osobu na pouhých 30 dolarech.¹⁸ V letech 1845 až 1854 došlo k relativně nejvyššímu přílivu přistěhovalců v dějinách Spojených států. V tomto období sem přišlo 2 400 000

¹³ SARGENT, Frank. Problems of Immigration. *SAGE: American Academy of Political and Social Science*. 1904, č. 24, s. 154.

¹⁴ Tamtéž.

¹⁵ Tamtéž.

¹⁶ TINDALL, George Brown. *Dějiny Spojených států amerických*. 5. dopl. vyd. Praha: NLN Nakladatelství lidové noviny, 2008, s. 289. Dějiny států. ISBN 9788071065883.

¹⁷ WALKER, s. 14.

¹⁸ TINDALL, s. 235.

osob a v procentuálním vyjádření se jednalo o 14,5 % veškerého obyvatelstva.¹⁹ V době před Občanskou válkou také došlo k první snahám prozkoumat a kolonizovat oblasti Oregonu a přilehlých oblastí.²⁰

2.4. PŘISTĚHOVALECTVÍ KE KONCI OBČANSKÉ VÁLKY

Do Spojených států v období konce Občanské války přicházelo menší množství přistěhovalců, a to převážně na sever. Avšak po jejím skončení došlo k opětovnému nárůstu přistěhovalectví ze západní Evropy. V pozdních 60. letech a poslední čtvrtině 19. století přišlo do Spojených států přibližně 7,5 miliónů²¹ Evropanů ze severozápadní Evropy.

Před Občanskou válkou přicházela největší část imigrantů do Spojených států z Irska. Důvody byly zjevné – Velký irský hladomor, který obyvatele Irska doslova nutil odejít, pokud chtěli přežít. Většina přistěhovalců doplula na americký sever. Sever neposkytoval jen práci na plantážích, ale také práci v průmyslu a ve velmi malém měřítku i ve službách. Na americký sever přicházela značná část přistěhovalců také z toho důvodu, že sem vedla naprostá většina námořních linek z Evropy. Přibližně 1/3 přistěhovalců, která přišla v letech 1855-1860 byla nekvalifikovaná.²² Více jak čtvrtinu z příchozích tvořili sedláci, 22% řemeslníci a jen 14% lidé s nějakou formou vyššího vzdělání.²³

Situace na americkém jihu byla dosti odlišná. Práce zde byla hlavně na plantážích. V očích plantážníků bylo nemístné, aby na nich pracovali bílí lidé a naopak, bílí přistěhovalci nechtěli konkurovat práci černochoů. Na jih se ani

¹⁹ TINDALL, s. 235.

²⁰ DE VOTO, Bernard Augustine. *Za širou Missouri*. Vyd. 1. Praha: Argo, 2001, s. 27. Za širou Missouri. ISBN 8072033565.

²¹ ALEXANDER, June Granatir. *Daily life in immigrant America, 1870-1920: how the second great wave of immigrants made their way in America*. Rev. ed. Chicago: Ivan R. Dee, c2009, s. 14. ISBN 9781566638302.

²² COHN, Raymond L. *Mass migration under sail: European immigration to the antebellum United States*. Cambridge: Cambridge University Press, 2010, s. 107. ISBN 9780521182485.

²³ Tamtéž.

v průběhu Občanské války mnoho přistěhovalců či sympatizantů dostat nemohlo. Sever měl značně početnější a silnější námořnictvo, které téměř neprodyšně uzavřelo konfедераční přístavy.

Na severu měli přistěhovalci mnoho výhod. Mezi tyto výhody patřila jednak možnost udělení plnohodnotného občanství v případě nástupu do unijní armády, dále pravidelný plat a strava, což pro spoustu přistěhovalců (převážně Němců a Irů) byly zajímavé benefity. Za zmínku stojí také to, že část odborníků na Občanskou válku tomuto fenoménu připisuje určitý podíl na konečném vítězství Unie.

2.5. PROPAGACE AMERICKÉHO SNU

Přistěhovalci, kteří přišli do Spojených států před Občanskou válkou, měli značný podíl na masovém přistěhovalectví, které Spojené státy v následujících desetiletích zažily. Právě tito příchozí posílali domů vzkazy svým příbuzným. Jejich srovnání politického systému (zejména práv jednotlivce) Spojených států v porovnání s např. Bachovým absolutismem vycházelo značně v neprospěch evropských států.²⁴ Významným propagátorem emigrace byly také obchodní společnosti. Poté, co byl v rámci Britského impéria vyhlášen zákaz otroctví v roce 1833, bylo pro obchodní společnosti, které na tomto odvětví profitovaly přirozené, že se snažily využít své lodě jinde. Tyto obchodní společnosti pak 2% lidí, kteří byli donuceni americkými úřady vrátit se zpět (většinou ze zdravotních důvodů) využívaly k propagaci odjezdu za „americkým snem“.²⁵

2.6. PŘISTĚHOVALECTVÍ PO OBČANSKÉ VÁLCE

Po Občanské válce, která stála život 650 000²⁶ obyvatel, chyběla značná pracovní síla v živnostech i podnicích. Tento fakt spolu s poptávkou po pracovní

²⁴OPATRŇÝ, Josef. *Amerika prezidenta Granta*. 1. vyd. Praha: Mladá fronta, 1994, s. 90. ISBN 80-204-0444-9.

²⁵OPATRŇÝ, 1994, s. 91.

²⁶TINDALL, s. 348.

síle na obnovu jihu vytvářel dobré pracovní vyhlídky pro přistěhovalce. Dalším důležitým pilířem pro budoucí vlnu přistěhovalectví do Spojených států byl především *homestead act*, pod kterým byl podepsán vítězný prezident - Abraham Lincoln.

2.7. LEGISLATIVNÍ VÝVOJ

Homestead act umožňoval nemajetným zemědělcům možnost záboru půdy do 160 akrů v příhraničních částech země, to znamená těch pozemků, které ležely západně od linie, která spojovala Chicago s New Orleansem. Heslo „Dejte každému chudákovi svůj domov“²⁷ znělo od začátku 40. let stále častěji. Zákon umožňoval každé osobě, která byla hlavou rodiny nebo dosáhla věku 21 let a byla občanem Spojených států, získat bezplatně 160 akrů. Občanství mohl nově příchozí získat tak, že po příplutí požádal o naturalizaci. K tomu došlo buď formou přísahy, nebo slavnostním slibem, kdy projevil touhu stát se americkým občanem. S přijmutím amerického občanství se také musel vzdát věrnosti panovníkovi. Dále se také musel vzdát věrnosti státu, z něhož přicházel. Občanem se mohl stát poté, kdy v USA bydlel alespoň pět let. Pokud splnil tuto podmínku, tak se mohl obrátit na příslušný soud se žádostí o udělení dokumentu. U soudu mu dva Američané potvrdili, že na půdě USA pobývá déle než pět let. Poté ještě prokázal znalost politického systému Spojených států a stal se občanem. Stačilo jen zaplatit minimální vyměřovací poplatek. Žádost zněla například takto: „Já, John Novak z Bloomington Praire, Minnesota, požaduji tímto zábor jihovýchodní čtvrtiny deváté sekce townshipu 5 západ, vedené pod číslem 2289 revidované pozemkové knihy Spojených států, o rozloze 160 akrů. Moje adresa je Bloomington Prairie, Minnesota.“²⁸ Zákon půdu propůjčoval na dobu pěti let. Po jejím uplynutí mohl vlastník požádat o její přivlastnění. Když splnil podmínky a přivedl své sousedy jako svědky, že se na svém statku trvale vyskytuje, půda mu připadla.

²⁷OPATRŇY, 1990, s. 9-10.

²⁸OPATRŇY, 1994, s. 93.

Homestead act byl doplněn v roce 1866 zákonem *Southern Homestead Act*. Tento zákon měl nemajetným zemědělcům umožnit nákup půdy na území bývalé Konfederace. Zákon je všeobecně považován za nepovedený, poněvadž nezohledňoval finanční možnosti této vrstvy společnosti. Poplatky a nízké ceny půdy s tímto právem spojené, byly i pro slabší vrstvy většinou příliš vysoké na to, aby si nákup půdy mohly dovolit. Posledním zákonem, který je třeba zmínit je *The Timber Culture Act* z roku 1873. Ten umožňoval usedlíkům výhodně získat 160 akrů půdy v případě, že na alespoň čtvrtině z této plochy zasázejí stromy. Tento zákon byl přijat s ohledem na postupující kolonizaci západních teritorií, kdy se osadníci dostali na území Velkých planin, které byly řídko zalesněné. Výše zmíněná fakta byla jedněmi z mnoha, která v nadcházejících letech umožnila velkému množství lidí z jižní a východní Evropy opustit své rodné země a jít vstříc životu do Spojených Států budovaných na republikánských principech, kde lidské životy nebyly svázány šlechtickými tradicemi a lenními vztahy, které brzdily individuální rozvoj jedince bez šlechtické příslušnosti.

2.8. VÍTR ZAČÍNÁ VÁT OD JIHOVÝCHODU

Značná část přistěhovalců do Spojených států připlouvala na severní pobřeží.²⁹ Zejména do měst jako je New York, Boston, Cleveland atd., nakonec se však hlavní branou pro imigraci po Občanské válce stal New York.³⁰ Toto město prožívalo hospodářský vzestup a mělo i dostatečně velký přístav. Bylo geograficky dobře umístěno, vedla z něj hustá železniční síť a bylo obklopeno velkým množstvím dalších, více či méně velkých aglomerací. Pro New York této doby se vžilo označení „golden door“. Většina příchozích přistěhovalců byla z Německa, Irska nebo Spojeného Království.³¹ Prvním oficiálním místem, které bylo založeno jako styčný bod pro nově příchozí, se stal *Castle Garden*, který byl založen v roce 1855 a sloužil až do roku 1892, kdy z kapacitních důvodů a kvůli nevyhovujícím podmínkám došlo ke vzniku nového hlavního úřadu.

²⁹ COHN, s. 127.

³⁰ COHN, s. 126-127.

³¹ DANIELS, 2005, s. 32.

Ellis Island – státní úřad, kam od 1. ledna 1892 směřovala naprostá většina imigrantů toužící po *americkém snu*. Šlo o první imigrační centrum, které bylo zřízeno přímo vládou. Výše zmíněné centrum *Castle garden* – bylo řízeno vládou a městem. *Ellis Island* byl navržen proto, že *Castle garden* již nevyhovoval zvětšující se imigraci. Dalším nesporným důvodem uzavření tohoto úřadu v roce 1890, bylo to, že byl prolezlý korupcí. Úředníci, kteří přistěhovalcům měnili peníze, je podváděli, nabízeli jim extrémně nevýhodné kurzy na jejich domácí měny, kurzy, které byly mimo toto středisko naprosto neakceptovatelné. Dále jim například dráhy prodávaly předražené jízdenky. Otřesným bylo také to, že poměrně často byli vykladači zavazadel zapleteni do vydírání nově příchozích.³² Je třeba také zmínit, že skrz *Ellis Island* prošlo 70 % všech evropských přistěhovalců.³³

Na začátku 90. let se ve Spojených státech začal projevovat nový trend přistěhovalectví ze zemí střední, východní a jižní Evropy. Sama americká společnost začala bílé imigranty dělit na dvě skupiny.

Dělila je na bělochy ze západní a severní Evropy. V jejich případě se mezi Američany vžilo označení „*old immigrants*“. Pro výše zmíněné příchozí ze střední, východní a jižní Evropy se vžilo označení „*new immigrants*“. Toto pojmenování bylo determinováno čistě na základě geografických faktorů.³⁴ Toto etnické rozlišení napovídá, že se jednalo o skupiny, které se od přistěhovalců ze západní a severní Evropy značně lišily. Přistěhovalci zvýšili etnickou rozmanitost, nejdříve východního pobřeží, časem celých Spojených států.

Po Občanské válce přicházela do Spojených států hlavní migrační vlna z Irska, avšak od roku 1872 je na pomyslné první příčce vystřídali přistěhovalci z Německé říše. Toto pomyslné první místo jim vydrželo až do roku 1896. Jen

³² TINDALL, s. 412.

³³ TINDALL, s. 413.

³⁴ ALEXANDER, s. 12.

v 80. letech na půdu Spojených států vkročilo 1,4 miliónu³⁵ občanů Německé říše. Tento počet byl stabilním až do brzkých 90. let, kdy migrace Němců začala stagnovat a následně pomalu klesat. Celkově lze říci, že během let 1870 až 1900 přišlo z Německé říše přibližně 2,7 miliónů Němců.³⁶ Hlavním důvodem byla přelidňenost a zhoršující se ekonomické podmínky v Říši po krachu na Vídeňské burze v roce 1873. Němci se nejdříve usídlili v rurálním prostředí v okolí New Yorku, ale jak imigrace sílila, tak si začali hledat půdu na Středozápadě. Kolem roku 1880 více než 86 % Němců narozených mimo Německou říši žilo ve středozápadních oblastech. Němci přicházeli do USA většinou jako celá nukleární rodina.

Jak se 19. století chýlilo ke konci, začala přicházet nová vlna irských imigrantů. Tato vlna však již nedosáhla takového množství jako vlna předešlého *exodu* z období hladomoru. Přesto se jednalo o nezanedbatelné číslo. Konkrétně na americkou pevninu v poslední čtvrtině 19. století přišlo 1,5 miliónu³⁷ rodilých Irů. Do Spojených států přišli s vidinou lepšího života a lepších životních podmínek. Část jich putovala do vnitrozemí, část na západní pobřeží. Avšak největší část si jich vybrala severovýchodní pobřeží. Irové se totiž od ostatních příchozích lišili tím, že navzdory svému rurálnímu původu preferovali život ve velkoměstech a malých městech. Tato preference byla opravdu velice silná, neboť na začátku 20. století osm desetin v zahraničí narozených irských chlapců a dívek přišlo na svět v urbanizované části Spojených států.³⁸

Po roce 1870 přicházeli do Spojených států i lidé z jiných končin Spojeného království. Do první dekády 20. století ze Spojeného království přišlo více než 2,4 miliónu rodilých občanů Spojeného království reprezentovaného Anglií, Walesem a Skotskem. Výrazný nárůst přistěhovalců z anglického prostředí je zaznamenán mezi lety 1879 až 1893, kdy do Spojených států připlulo více než 840 000 anglických mužů, žen a dětí. Angličtí přistěhovalci této doby se na rozdíl od

³⁵ DANIELS, 2005, s. 37.

³⁶ CROXTON, Frederick. *Statistical review of immigration, 1820-1910. Distribution of immigrants, 1850-1900* [online]. Washington: G.P.O., 1911, s. 438 [cit. 2013-04-14].

³⁷ DANIELS, 2005, s. 35.

³⁸ WALKER, s. 36.

Angličanů, kteří přišli do USA před nimi, usadili na západ od řeky Mississippi - místo toho, aby se usadili na severovýchodě, jak to udělali jejich předchůdci. Během 80. let vzrostla imigrace Skotů z 9 000 na 24 000 v roce 1888, ale po tomto vrcholu začala dramaticky klesat a znovu se zvýšila až na začátku 20. století.³⁹ Naopak imigrace z Walesu byla ke konci století poměrně dost nízká. Sčítání lidu z roku 1890 ukázalo, že ve Spojených státech žije 100 079 Velšanů narozených v zahraničí.⁴⁰ Velšané se stejně jako Skotové usazovali na tradičních místech, na místech, kde se před nimi usadili již jejich předchůdci. Velšané směřovali hlavně do míst s těžebním průmyslem a kamenolomy. Tyto preference je dovedly do států Vermont, Pennsylvania, Illinois, Ohio a Maine. Skotové se usídlovali především na severovýchodě, ale určitá část jich směřovala i do Kalifornie.

Lidé ze států na Skandinávském poloostrově patřili také k těm národnostním skupinám, které ve velkém měřítku připlouvaly na americkou půdu. Sčítání lidu z roku 1870 ukázalo, že na americkém území žije 241 685 osob ze Švédska, Norska a Dánska.⁴¹ V třech dekadách, které potom následovaly, do amerických přístavů připlulo dalších 1, 2 miliónu Skandinávců.⁴²

Rostoucí populace v rodné Skandinávii, špatné environmentální podmínky pro provozování zemědělství a jeho extenzifikaci a s tím se zhoršující ekonomické vyhlídky, to vše nepřímo vedlo k postupnému vytváření malthuziánské pasti. Ve Švédsku (v té době bylo jeho součástí i Norsko, pozn. aut.) v polovině 60. let došlo tři roky po sobě k velké neúrodě. Tento „velký hladomor“ zůstal v kolektivní paměti obyvatelstva ještě dlouhá léta. Kombinace špatných environmentálních faktorů spolu s neúrodou zapříčinili špatné životní vyhlídky.

Švédové představovali více než polovinu Skandinávců, kteří emigrovali do Spojených států. Jen mezi lety 1870 až 1890 jich přišlo nejméně 600 000.⁴³ Do 80. let přišel typický Švéd s rodinou a zajímal se o kvalitní půdu k obdělávání. To

³⁹WALKER, s. 38-39.

⁴⁰DANIELS, DANIELS, 2005, s. 38.

⁴¹DANIELS, DANIELS, 2005, s. 39.

⁴²CROXTON, s. 350.

⁴³Tamtéž.

ho a jeho rodinu nakonec ve většině případů dovedlo k osídlení horního středozápadu, zejména Minnesoty, ale mnoho Švédů odešlo také do Dakoty a Nebrasky.

Většina z 272 000 Norů, kteří mezi lety 1870 až 1890 přišli do Spojených států, toužila zejména potom stát se farmáři.⁴⁴ Stejně jako Švédové, tak i Norové migrovali většinou po celých rodinách. Za své domovy si volili především severní středozápad. Osidlovali především Wisconsin, Minnesotu a Severní Dakotu.

Skandinávci patřili k těm, kteří přicházeli do Spojených států i v letech předchozích. A i v druhé polovině 19. století tvořili příslušníci této části „staré vlny“ značnou část imigrantů.

Pokud jde o ostatní příslušníky západoevropských národností, kteří přišli hledat svůj „lepší život“ do Spojených států, nebyly to již počty tak vysoké. Například Švýcarů přišlo mezi lety 1870 až 1900 „jen“ 136 460. Velice podobná čísla vycházejí i pro Belgičany. Velice zajímavý je případ Portugalců, kdy značná část z nich nepocházela z kontinentálního Portugalska, ale z ostrovních částí. Bohužel, statistiky se v této oblasti vedly jen ohledně státní příslušnosti.⁴⁵ Proto jsou konkrétní čísla nedohledatelná. Portugalci svůj domov v naprosté většině případů našli v Nové Anglii. Největší část z nich se usadila v Massachusetts.

Imigrace ve velkém pokračovala až do vypuknutí První světové války. Avšak na konci 19. století začalo docházet k základním změnám v preferencích, které do USA přistěhovačce vedly. Irové a Němci i nadále preferovali městský život, ale příslušníci většiny ostatních národností ze západní Evropy ve většině případů stále ještě tíhli k půdě a zemědělství. Tyto zemědělské preference ale rozvíjející se průmyslová společnost i u těchto národností postupně odstranila.

⁴⁴ DANIELS, DANIELS, 2005, s. 42.

⁴⁵ ALEXANDER, s. 19.

2.9. CESTA

Z počátku byli nejaktivnější liverpoolští rejdaři, kterým se časem podařilo z Liverpoolu vytvořit hlavní přestupní stanici pro cesty do Nového světa. Od 60. let však došlo k postupné změně, když se hlavní role chopily přístavy v severním Německu. Jednalo se především o tradiční přístavní města s hanzovní minulostí jako Brémy či Hamburg.⁴⁶ Cestovalo se většinou dvěma typy lodí, parníkem nebo plachetnicí.⁴⁷ Zde je třeba zmínit značný rozdíl hlavně v délce plavby, kdy parník urazil vzdálenost z Německa do New Yorku za 12 až 14 dní. Plachetnici tato cesta trvala dva, ale někdy i tři měsíce. Lodě měly většinou tři třídy ubytování. V nejnižší třídě, která se nacházela v podpalubí, cestovala naprostá většina cestujících. Lístek do této třídy vyšel na přibližně 20 dolarů. K tomu je třeba dodat, že parníky začali být používány na zaoceánské plavby se značným zpožděním.⁴⁸ Ceny plaveb na druhou stranu Atlantiku značně klesaly s tím, jak se na zaoceánské plavby nasazovaly parníky. V roce 1816 se dala nejlacinější jízdenka z Evropy do New Yorku koupit za 10 liber.⁴⁹ Kdežto v roce 1830 už to bylo 5 liber.⁵⁰

Námořní společnosti často také spolupracovaly s železničními společnostmi v USA. Pro evropské vystěhovalce, kteří už v evropských přístavištích věděli, že po příplutí do Spojených států budou pokračovat dál směrem na západ, rejdařské společnosti ve spolupráci s americkými dopravními partnery připravily lístek jak na námořní plavbu, tak na transkontinentální cestu. Pro železniční společnosti se jednalo o výhodný obchod, dostávaly od vlády půdu na stavbu kolejí zadarmo a pro udržitelnost jejich podnikání bylo nutné, aby lidé osidlovali čím dál tím vzdálenější pohraniční pásma Spojených států, kterými vedly jejich koleje.

⁴⁶ KLIMESH, Cyril M. *Přicházeli zdaleka: historie městečka Spillville ve státě Iowa a jeho českých osadníků*. 1. vyd. Praha: Epoque, 2008, s. 31. ISBN 978-80-87027-60-8.

⁴⁷ OPATRNÝ, 1994, s. 95.

⁴⁸ JOHNSON, Paul. *Zrození moderní doby: devatenácté století*. Vyd. 1. Praha: Academia, 1998, s. 164. ISBN 802000694x.

⁴⁹ Tamtéž.

⁵⁰ Tamtéž.

3. DRUHÁ VLNA IMIGRANTŮ

3.1. JIH A VÝCHOD EVROPY

S přelomem 19. a 20. století došlo k razantním sociálním proměnám mezi imigranty, kteří přicházeli do Spojených států. Do USA v první dekádě 20. století v průměru ročně přicházelo kolem 1 000 000 přistěhovalců.⁵¹ Rodiny s dětmi již nebyly nejpočetnějšími příchozími. Čím dál více se prosazovali svobodní či ženatí, ale bezdětní muži. Větší množství příchozích se také zajímalo o práci ve službách a průmyslu, ne o práci v zemědělství. Snem miliónů lidí z jižní a východní Evropy na přelomu století již nebylo mít svoji zemědělskou usedlost, ale najít si práci v sekundárním či terciárním sektoru národního hospodářství.

V roce 1896 počet příchozích z východní a jižní Evropy převýšil počet příchozích z Evropy západní. Ke konci první dekády 20. století převyšovali obyvatelé východní a jižní Evropy obyvatele Evropy západní v počtu příchozích poměrem 3:1.⁵² V 70. letech 19. století přišlo do Spojených států okolo 73 000 občanů Rakousko-Uherska. Avšak tento vývoj nabral ke konci této éry znatelných změn, došlo totiž k obrovskému nárůstu přistěhovalců z Rakousko-Uherska. Číslo vzrostlo více než sedminásobně. A to na 593 000 v 90. letech a na začátku první dekády nového století toto číslo vzrostlo dokonce na 2 100 000 příchozích.⁵³ V souhrnu lze říci, že během let 1880 až 1918 přišlo do Spojených států více než 3 900 000 imigrantů z Rakousko-Uherska.⁵⁴

První, kteří opustili území podunajské monarchie a zamířili do zámoří, byli Češi a Moravané.⁵⁵ V 70. letech žilo na území Spojených států více než 40 000

⁵¹ WARNE, Frank Julian. *The war and Immigration*. SAGE: American Academy of Political and Social Science [online]. 1915, č. 61, s. 30 [cit. 2013-04-14].

⁵²ALEXANDER, s. 22.

⁵³Tamtéž.

⁵⁴CROXTON, s. 438.

⁵⁵ALEXANDER, s. 24.

Čechů.⁵⁶ Češi v této době patřili do skupiny přistěhovalců, která vyhledávala vhodnou půdu k obdělávání. V 70. a 80. letech hledali půdu hlavně v oblastech Texasu, Wisconsinu, Minnesoty, Iowy, Nebrasky, Jižní a Severní Dakoty a Oklahomy. Například v okrese Winneshiek v Iowě žilo v roce 1860 jen 34 Čechů.⁵⁷ V roce 1885 to bylo již 888 lidí hlásících se k české národnosti.⁵⁸ S blížícím se koncem století začali Češi preferovat spíš život ve městech, v tom případě zůstávali v New Yorku nebo směřovali do měst jako Chicago, Cleveland či St. Louis.

Další vlna přistěhovalců z Rakousko-Uherska nastala s příchodem Slováků v 70. letech, jejich počet dosáhl vrcholu kolem roku 1900. Spolu se Slováci v této době do Spojených států přicházeli také Rusíni a Ukrajinci. Začátkem 20. století se k nim přidali Slovinci a Chorvaté. Bohužel, co se Chorvatů a Slovinců týče, tak američtí úředníci je do tabulek uváděli jako jedno etnikum, tudíž dobrat se přesných čísel ohledně jejich počtů je již nemožné.

Jedním z hlavních důvodů, proč obyvatelé monarchie opouštěli své domovy a odcházeli do Nového světa, byly opět problémy s vlastnictvím půdy. Majitelé půdy nechtěli svoje zemědělské statky rozdrobovat. Zpravidla dědil jen prvorozený syn, to vedlo k tomu, že další synové, pokud se dobře neoženili, neměli moc velkou šanci se v relativně konzervativním Rakousko-Uhersku uchytit. V případě, že se chtěli uchytit v monarchii, museli se přestěhovat do města. Zatímco Spojené státy, díky zákonu *homestead act*, umožnili přistěhovalcům věnovat se dál zemědělství na vlastní půdě.

⁵⁶ALEXANDER, s. 24.

⁵⁷ KLIMESH, s. 31.

⁵⁸ Tamtéž.

3.2. JAZYKOVÁ VYBAVENOST A ANALFABETISMUS

Jazyková vybavenost rodilých Američanů byla na dobré úrovni. Číst a psát v roce 1900 neumělo 1 734 784 neboli 5,7 procenta rodilých bílých Američanů, jejichž rodiče se narodili na půdě Spojených států.⁵⁹ U Američanů, kteří se v Americe narodili, ale jednoho nebo oba rodiče měli narozené mimo území USA, bylo v roce 1900 178 847 negramotných z celkové populace 10 926 401. To představuje jen 1,6 procenta z nich.⁶⁰ U bělochů narozených v zahraničí bylo analfabetů poměrně hodně, jednalo se o 1 287 135 z celkového počtu 10 014 256. To představuje 12,8 procentní podíl analfabetů. Tento rozdíl mezi Američany narozenými v USA a Američany narozenými mimo USA byl dán hlavně tím, že větší část přistěhovaleckých rodin, jejichž děti se ale už narodily na půdě Spojených států, žila na začátku dvacátého století již většinou ve městech, kde byla výrazně lepší dostupnost vzdělání.

Avšak v poměru k populaci bylo procentuálně nejvyšší zastoupení analfabetů mezi černochoy. Z počtu 6 698 906 barevných obyvatel bylo negramotných 2 989 323.⁶¹ To představuje z dnešního pohledu těžko uvěřitelných 44,5 procenta. K tomu je ještě důležité dodat, že pod pojmem *colored* byli myšleni nejen černoši, ale také Indiáni a Asiaté.

3.3. FINANČNÍ PROSTŘEDKY

Problematika peněz, které si přistěhovalci sebou přivezli je velice složitá, protože tehdejší zákony nenařizovaly žádné povinné kontroly těchto finančních rezerv, takže zjistit přesná čísla je nemožné. Imigrační zákon z roku 1893 doporučoval jen to, aby na lodních palubách bylo uvedeno, že by přistěhovalci sebou měli mít 30 dolarů. Zákon z roku 1903 změnil jen doporučovanou částku z 30 na 50 dolarů.

⁵⁹CROXTON, s. 438.

⁶⁰Tamtéž.

⁶¹Tamtéž.

Z přistěhovalců, kteří úředníkům mezi lety 1899 až 1910 ukázali své finanční rezervy, vyplývají následující fakta. Z 100 189 Čechů a Moravanů ukázalo své finanční prostředky 65 733. Celková výše těchto peněz byla 2 698 955 dolarů. Z toho vychází průměrná částka 26,97 dolarů.⁶² U Angličanů byla průměrná částka 54,09 dolarů.⁶³ A například u Litevců výše finančních rezerv byla jen 11,13 dolarů.⁶⁴ Aritmetický průměr na přistěhovalce byl 21,57 dolarů.⁶⁵ Z toho vyplývá, že výše zmíněné doporučení ohledně vhodné částky nebylo dodržováno. Avšak docházelo zde k obrovským rozdílům v míře úspor mezi jednotlivými etniky. S nejnižší mírou úspor do Spojených států přicházeli Litevci, Korejci, Poláci, Mexičané, Italové z jižní části Apeninského poloostrova a další. Mezi přistěhovalce s nejvyšší mírou úspor patřili Španělé, Arméni, Francouzi a Japonci.⁶⁶

3.4. ASIATÉ

Hlavní část těchto přistěhovalců pocházela z Číny, zejména z její jihovýchodní části. Čína si v 19. století prošla řadou socio-politicko-kulturních otřesů. V 19. století došlo k několika konfliktům, které zahrnovaly například Taipinské povstání, dovoz opia z Indie, opiové války a boxerské povstání. Čína v této době také čelila ve velké míře korupci, zejména v přístavech otevřených zahraničnímu obchodu a ve státní správě. Značná část Číňanů, kteří přišli do USA, pocházela z města Kantonu a jeho okolí.⁶⁷ Sami sebe nazývali návštěvníky, protože Číňané ve Spojených státech nemínili zůstat, většina z nich se chtěla vrátit zpět s alespoň 400dolary v kapse. Významnou část z nich představovali mladí muži hledající bohatství. V 70. letech připlulo na západní břeh, dle sčítání lidu, přes 60 000 Číňanů.⁶⁸ V roce 1868 byl mezi senátem a čínskou vládou schválen zákon *Burlingame treaty*, který dával Číňanům nezcizitelné právo změnit svůj

⁶²CROXTON, s. 350 [cit. 2013-04-14].

⁶³Tamtéž.

⁶⁴Tamtéž.

⁶⁵Tamtéž.

⁶⁶ Tamtéž.

⁶⁷ DANIELS, 2005, s. 12.

⁶⁸ CROXTON, s. 350.

domov a právo dodržovat své zvyky a tradice na půdě Spojených států. Dále také obsahoval pasáže o tom, že Číňané budou mít v amerických přístavech své konzuly. V neposlední řadě také oběma stranám umožňoval vzájemnou emigraci. Navíc znemožňoval naturalizaci Číňanů ve Spojených státech a reciproporně neumožňoval Američanům stát se čínskými občany.⁶⁹

Dokončení výstavby Centrální pacifické železnice u *Promontory point* v Utahu v roce 1869 znamenalo, že na kalifornském pracovním trhu přibýlo 10 000 nezaměstnaných Čínských dělníků. Čínská imigrace se záhy stala jedním z nejvážnějších témat kalifornské politiky. Číňané byli také vystaveni dosti výraznému rasismu.⁷⁰ Obyvatele ovlivňoval dobový tisk, kritizující především velikost možného přistěhovalectví z Číny. V následujícím článku Henry George nastiňuje svojí vizi budoucnosti pro deník *New York Tribune*, kde „prorok ze San Franciska“ varuje „60 000 nebo 100 000 Mongolů na našem západním pobřeží je jen okraj klínu, který má základnu 500 000 000 milionů lidí ve východní Asii... Číňan může žít tam, kde by předtím silnější hladověl. Hrajte s ním férově a tato jeho kvalitativní vlastnost mu umožní vypudit silnější rasu... nejmladší dům národů musí ve své rané dospělosti následovat cestu a potkat se se stejnou zhoubou jaká potkala Babylon, Ninive a Řím... Zakážeme jejich šíření, dokud je pořád ještě čas, nebo počkáme, dokud jejich zuby nebudou pevně zaryty a potom je zkusíme odstranit?“⁷¹

Na jihu měla spousta lidí odlišnou reakci. Vystaveni změněným podmínkám jižanského pracovního systému mnoho podnikatelů a plantážníků snilo o tom, že čínská pracovní síla by jim umožnila zavést nový systém otroctví. Tyto snahy se pokusili zamaskovat jako misionářský podnik, argumentovali tím, že příchodem Číňanů do Spojených států by oni „Se zdánlivými sklony k prozřetelnosti... Zatímco my bychom použili sebe na psychickou pomoc, tito pohané jsou ochotni nám dovolit uplatnit na ně vliv našeho spásného, nadřazeného a svatého

⁶⁹ DANIELS, 2005, s. 12.

⁷⁰ GREENE, Victor R. *A singing ambivalence: American immigrants between old world and new, 1830-1930*. Kent, Ohio: Kent State University Press, c2004, s. 112. ISBN 0873387945.

⁷¹ GEORGE, Henry. *New York Tribune*, 1. Květen, 1869.

náboženství. Takže až by tito lidé přišli mezi nás a po odpracovaných letech se vraceli domů, nesli by si s sebou naše náboženství a šířili jeho dobro, které bylo zaseto tady. A Nový svět by se tím stal zdrojem regenerace světa starého.“⁷² S pomocí rodilého Dána Corneliusa Koopmanschabyla přibližně tisícovka čínských pracovníků poslána ze západu na jih na začátku 70. let. Největší část z nich pracovala v Alabamě a na *Chattanooga railroad*. Avšak čínští rolníci nikdy nehráli nijak podstatnou roli v jižanské ekonomice.

Radikální senátor Charles Sumner vystoupil v dubnu 1870 krátce po schválení patnáctého dodatku americké ústavy s projevem, ve kterém oznámil, že se bude snažit prosadit, aby slovo bílý konečně zmizelo z naturalizačních zákonů.⁷³ „Senátoři si dovolili nás vyrušit...připomínajíc nám možnost velkého příchodu lidí z Číny do naší země. Odpověď na tyto všechny připomínky je však jasná a velmi jednoduchá. Když sem přijdou, přijdou vyjma jiného také kvůli občanství, nejen kvůli získání práce. Pokud přijdou pro občanství, tak v této touze přísahají loajalitu našim institucím. A proto se ptám, kde je riziko v takové přísaze? Jsou mírumilovní a pracovití. Jak může být jejich občanství příležitostí k starostem?“⁷⁴ Senátor Sumner však se svou iniciativou neuspěl.

Ale jeho snaha rozšířit naturalizační zákony na černochoy, se setkala s úspěchem. 4. července 1870 nakonec prošel dodatek, který rozšířil naturalizaci a tím umožnil černochoům ze zahraničí a lidem afrického původu stát se americkými občany. Zákony, které to umožnily, navrhl poslanec za republikánskou stranu, zvolený za stát Alabama, Willard Warner. Zákony prošly velmi těsně. V poměru 21 ku 20⁷⁵ v případě rodilých afrických černochoů a v poměru 20 ku 17⁷⁶ v případě lidí afrického původu. Avšak snaha senátora Lymana Trumbulla rozšířit tuto naturalizaci i na osoby čínského původu, se setkala s jasně negativním

⁷² COMMON, John. *A Documentary History of American Industrial Society*. Cleveland: A.H.Clark, 1910, s. 81.

⁷³ DANIELS, 2005, s. 13.

⁷⁴ Tamtéž, s. 15.

⁷⁵ DANIELS, 1995, s. 53.

⁷⁶ Tamtéž.

rozhodnutím v senátu a to v poměru 31 ku 9⁷⁷ v neprospěch senátora Trumbulla. Nakonec i senátor Sumner hlasoval proti.

K dalšímu klíčovému hlasování došlo v roce 1882, kdy byl schválen *Chinese Exclusion Act*, který na deset let znemožnil čínským kvalifikovaným a nekvalifikovaným dělníkům přístup na půdu Spojených států.⁷⁸ Při porušení tohoto nařízení hrozila deportace či vězení. Platnost tohoto zákona byla pravidelně prodlužována až do roku 1943.

Schválení výše zmíněných zákonů je jasným důkazem negativního nazírání na Asiaty, které americkou společností prostupovalo. Tento americký přístup vůči asijským přistěhovalcům pro Asiaty samotné vytvořil ve Spojených státech poměrně nepřátelské podmínky. Nejen, že docházelo k jejich velké diskriminaci, ale na následujících 75 let byli Číňané a ostatní Asiaté jediné osoby, které - na základě strachu z „žlutých“ jež se vůči nim projevoval xenofobií a rasismem ze strany americké společnosti - nemohly projít naturalizací. Některých Asiátů se tento status dokonce týkal až do roku 1952, kdy byl změněn zákonem *McCarren-Walter act*. Boj senátora Sumnera, který z počátku bojoval za práva Asiátů při získání občanství, byl většinou současníků i historiků zapomenut.

K plnému pochopení tohoto problému je třeba také zmínit násilí, kterému byli Číňané na americkém Západě vystaveni. Žádná jiná etnická skupina - vyjma Indiánů - zde nebyla vystavena takové míře násilí jako právě Číňané.⁷⁹ Čísla zavražděných a fyzicky napadených už asi přesně nikdy zjištěna nebudou. Proti-čínské nálady začali roku 1871 v ospalém malém městečku jménem Los Angeles (v roce 1870 zde žilo 5 728 obyvatel). Bylo zde popraveno, zastřeleno nebo upáleno 21 Číňanů.⁸⁰ Ti byli upáleni davem bělochů. Spousty dalších byly zabity v odlehlých regionech amerického Západu. S přijetím *Chinese exclusion act*, se

⁷⁷ Tamtéž.

⁷⁸ DANIELS, 1995, s. 55.

⁷⁹ Tamtéž, s. 58.

⁸⁰ Tamtéž, s. 59.

proti-čínské násilí rozšířilo východním směrem až do Denveru a dalších měst, kde docházelo také k obrovskému počtu vražd čínského obyvatelstva.⁸¹

Toto agresivní chování vůči čínské minoritě není těžké vysvětlit. Částečně bylo podmíněno stagnující ekonomikou v polovině 70. let, ale mnohem významnějším faktorem je americký rasismus a pocit nadřazenosti, který americkou společností v tomto období rezonoval. Přesto Číňané vytrvali a Spojené státy masově opouštět nezačali.

⁸¹DANIELS, 1995, s. 63.

4. DOBOVÝ POHLED AMERICKÉ SPOLEČNOSTI NA IMIGRACI

4.1. REAKCE SPOLEČNOSTI

Mnozí z rodilých Američanů nazírali na přistěhovalce jako na velkou hrozbu. Při řešení tohoto problému je třeba zmínit, že ve Spojených státech na přelomu 19. a 20. století byl na celospolečenské úrovni - zejména v intelektuálních kruzích - velice populární sociální darwinismus. Také na přelomu století došlo v americké společnosti k vzednutí velké vlny antisemitismu, který byl převážně cílen proti židům. Velice silná byla ale i zášť k nově příchozím z východní Evropy (druhá vlna). Kulturní rozdílnosti mezi rodilými Američany a přistěhovalci v kombinaci s krátkodobě horšími ekonomickými podmínkami v 70. letech, se staly „výbušnou směsí“, která v myslích jisté části Američanů přetrvává dodnes.

V roce 1876 vyřkl nejvyšší soud v nacionalistické náladě, že moc nad imigranty nenáleží jednotlivým státům, ale centrální vládě.⁸² To vedlo k tomu, že tento problém přitahoval s rostoucím počtem přistěhovalců v kombinaci se slabou státní intervencí širší vrstvy americké společnosti. Kulturní rozdíly utvrzovaly Američany v domněnce, že nordická rasa je nadřazená románskému a slovanskému živlu.⁸³ To vedlo k diskriminaci zejména slovanů napříč americkou společností. Někteří zpřistěhovalců se uchýlili i ke zločinu, aby byli schopni přežít. Mezi těmito nově příchozími bylo i dost politických radikálů, kteří ze Starého světa byli často nuceni odejít kvůli svým názorům a radikalismu. Rodilí Američané pak těmito aspekty byli podníceni k tomu, aby obviňovali různá dělnická hnutí z toho, že jsou nakažena cizími vlivy.

⁸² HIGHAM, John. *Strangers in the land: patterns of American nativism, 1860-1925*. New Brunswick, N.J.: Rutgers University Press, 2002, s. 43-44. ISBN 0813531233.

⁸³ Tamtéž.

To vše vedlo ke vzniku amerického sdružení na ochranu dne 13. března 1887. Sdružení bylo založeno Henry Bowlesem a působilo hlavně v protestantských oblastech na severu kolem řeky Mississippi. Původně vzniklo při hranicích s Kanadou jako reakce na „hrozbu“ katolíků v americkém vzdělávacím systému.⁸⁴ Cílem společnosti bylo podřídit si všechny církevní instituce, které by pro sebe chtěly větší nezávislost na amerických úřadech. Dále také požadovalo snížení přistěhovalectví, zákaz zaměstnávání cizinců a katolíků a také výlučnou výuku angličtiny.⁸⁵ Avšak jediným jejich politickým úspěchem bylo zavedení kategorie „nežádoucích osob“.

⁸⁴BLISS, William. *New Encyclopedia of Social Reform, Including All Social-Reform Movements and Activities, and the Economic, Industrial, and Sociological Facts and Statistics of All Countries and All Social Subjects*. New York: Funk and Wagnalls Co, 1908, s. 38.

⁸⁵TINDALL, s. 416.

5. KAŽDODENNÍ ŽIVOT

5.1. ŽIVOT NA STATCÍCH

Všechny příhraniční oblasti Spojených států měly vůči nově příchozím podobné schéma a to nabídnout přistěhovalcům velice levně obdělávatelnou půdu. Touha teritorií, států a železničních společností plně korespondovala s cíli rejdařů. Jejich cíl byl velice prozaický, udržet si zisky, tudíž expandovat v počtu přepravených osob do USA. K tomu všemu se ještě přidaly propagační materiály, které pobízely přistěhovalce k cestě na západ a obsahovaly oslavné popisy příhraničních oblastí. Nedílnou součástí popularizace příhraničí, byla korespondence. V roce 1870 informovala žena své známé ve svém rodném Norsku o tom, že je ještě možné najít půdu o rozloze 160 akrů zdarma. Dále upozorňuje, že v Texasu, kde žije, již byla tato půda dávno vyprodána. Dále ale ujišťuje „dobrá půda může být koupena za 2 dolary za akr.“ Ujišťuje je, že „vaše nejlepší půdy doma nemůžou být porovnávány s bohatou černozemí tady (v Nebrasce), kde je zlatá úroda sklízena rok co rok.“⁸⁶ Švéd entuziasticky napsal: „Můj spolucestující koupil 80 akrů země za cenu kolem 50 dolarů.“⁸⁷

Avšak cesta na místa, kde vláda nabízela půdu v rámci zákona *homestead act*, byla velice úmorná. Po příplutí na východní pobřeží přistěhovalce čekala druhá část jejich cesty, která byla značně náročná. Pokud přistěhovalci prošli zdravotní prohlídkou a měli lístek do své plánované domoviny, mohli se vydat na cestu do nového domova. Museli se informovat u železničních úředníků ohledně vlaku, který míří do jejich destinace a čekat na něj.⁸⁸ Někteří soudobí pozorovatelé tvrdí, že až tři čtvrtiny příchozích přišlo do Spojených států s již zakoupeným lístkem na vlak.

⁸⁶ ALEXANDER, June Granatir. *Daily life in immigrant America, 1870-1920: how the second great wave of immigrants made their way in America*. Rev. ed. Chicago: Ivan R. Dee, c2009, s. 52. ISBN 9781566638302.

⁸⁷ Tamtéž.

⁸⁸ Tamtéž.

Jízda vlakem byla dlouhá, náročná a nepohodlná. Často také docházelo k výměně spojů a poruchám. Vlak většinou farmáře také nedovezl do jejich cílové stanice, protože ta se často nacházela kilometry od kolejí.⁸⁹ Pokud měli štěstí, tak měli možnost strávit první roky života na svém pozemku v nějaké ubytovně za nájem. Někteří si zakoupili či pronajali dům k užívání. Ostatní museli začít od „píky“.

Jak již bylo zmíněno, většina nově příchozích do 90. let aspirovala na to, stát se nezávislými farmáři. Na cestě k dosažení tohoto cíle však často zjistili, že pěstování a žití v amerických podmínkách, které byly často diametrálně odlišné od podmínek v jejich domovské zemi, vyžaduje nové znalosti a odlišné technologie. Přes tyto nové přístupy k práci na farmách, si většina nově příchozích udržovala zvyky a tradice ze své rodné země. Noví farmáři představovali významnou roli při utváření horního středozápadu (jedná se o státy Iowa, Severní a Jižní Dakota, Illinois, Nebraska a Michigan).⁹⁰ Lidé byli také často velmi zklamaní z krajiny, kterou viděli. Rovinatá krajina téměř bez kopců, lesy v nedohlednu. V nejbližším okolí rostlo většinou pár stromů – to byl jiný druh krajiny, než jaký byli zvyklí vidat doma.

Dalším krokem po získání parcely zpravidla bylo postavení vlastního obydlí. Většina imigrantů si k příchodu na svoji půdu moudře zvolila jaro, kdy bylo počasí vhodné k stavění a zároveň i k sázení. Ti, kteří přišli v létě, měli jenom pár měsíců na to, aby si postavili něco vhodného k obývání. Pokoušet se vybudovat přístřeší na podzim bylo díky kontinentálnímu klimatu dost obtížné. Typy domu, které si budoucí farmáři stavěli, závisely na materiálu, který byl v dané oblasti dostupný. Ve velkých pláních, kde byl stavebního dříví nedostatek, se používala směs traviny, zamotaných kořenů a zemina.⁹¹ Přední fasády byly většinou dřevěné nebo travináté. Často si lidé také dělali zemljanky (obydlí z části vybudované v zemi). Tyto primitivní stavby většinou připomínaly spíš přístřešky, než útulné domovy. Všechna nová obydlí měla běžně kamna. V chladných dnech, kdy se dveře nechávaly zavřené, se místnosti často stávaly zakouřenými. Co se podlahy

⁸⁹ ALEXANDER, s. 57.

⁹⁰ COHN, s. 168.

⁹¹ ALEXANDER, s. 59.

týče, tak většinou byla z tvrdší hlíny, v oblastech bohatých na dřevo byly podlahy běžně rozviklané a skřípavé. Okna byla nahrubo udělaná, takže slunce nemělo do místností nejlepší přístup. Během prvních let člověk „strádal nedostatkem komfortu, který si předtím užíval“⁹² jak si jedna žena v dopise postěžovala své rodině.

Poté, co si přistěhovalci postavili přístřešek či dům, urgentně potřebovaly zásoby na nadcházející zimní měsíce. Ti, kterým ještě zbývaly nějaké peníze, mohli vyrazit pro zásoby do nejbližšího města. Ale taková cesta byla velmi dlouhá a často vedla podmáčeným a nepřehledným terénem. Přistěhovalci, kteří přišli na jaře nebo před nástupem podzimu měli nějaký čas na to si vypěstovat na svůj stůl vlastní úrodu, která by jim zabezpečila alespoň minimální množství zásob pro přežití nadcházejících zimních měsíců. V oblastech bohatých na dřevo si mohli postavit kolem polí a zahrádek ohradu, která bránila zvěři ve vyjídání úrody a byla alespoň částečnou překážkou proti jiným lidským „návštěvníkům“.⁹³ Ostatní, co přišli s podzimem a neměli peníze na zásoby, čelili velice prekérnímu problému, který pro ně často měl katastrofální důsledky. Naprostá většina z těch, kteří přišli na své nové statky až s podzimem, většinou nepřežila první zimu.

Po úspěšném přežití první zimy a příchodu jara, nezbývalo času nazbyt. Jakmile to počasí dovolilo, bylo třeba vyčistit polnosti a hned na to začít sázet plodiny na polích a rostliny na zahradách. Kombinace těchto dvou procesů – čištění a sázení – byla i pro nejzkušenější přistěhovalce novinkou. Napříč Spojenými státy – od Středozápadu až po prérijní oblasti – se přistěhovalci museli přizpůsobovat nejrůznějším geografickým podmínkám. Většina imigrantských rodin, která do Spojených států přišla s nějakým svým kapitálem na pořízení vlastního gruntu, očekávala nižší pořizovací náklady na jeho uvedení do provozu. Problémem nebyla cena půdy, ta byla opravdu levná, ale spíš nákup nezbytností k rozjetí vlastní farmy. Nakoupení nezbytného náčiní, pracovní zvěře, hospodářských zvířat a semen k rozjetí jejich farem do provozu stálo od 500 do

⁹²ALEXANDER, s. 60.

⁹³Tamtéž.

800 dolarů.⁹⁴ Tolik peněz značná část z nich neměla.⁹⁵ Poté se jedním z mála východisek stala půjčka. Peníze si samozřejmě půjčovaly za určitý úrok a k tomu ještě v naprosté většině případů použili značnou část majetku jako zástavu. Proto, aby splatili své dluhy, nebyly pro muže neobvyklé občasné práce mimo farmu. Během části roku, kdy pro ně na farmě nebyl dostatek práce, se farmáři stávali placenými zaměstnanci. Velice lukrativní v této době byla práce v lesnictví, zejména na pilách. Tento druh přivýdělku byl široce dostupný hlavně od oblastí středozápadu až po pacifické oblasti (Oregon, Washington). Dále bylo možné si přivydělat pokládáním kolejí na železnicích, či prací v dole. Obvykle si takhle farmáři přivydělali pár desítek dolarů měsíčně. Bohužel to ale také znamenalo na několik měsíců opustit své rodiny.

Muži na farmách pracovali hlavně od jara do brzkého léta, kdy zasévali semena, čistili a zúrodnili půdu. Druhým nejvytíženějším obdobím pro ně byl podzim, během kterého se sklízí značná část úrody. Aby farmář využil slunečního svitu, který byl pro práci na farmách nezbytný, začínal pracovat za rozbřesku a s prací většinou končil, až když slunce zapadlo za obzor.⁹⁶ Během prvních let na farmě děti a ženy představovaly určitou pomocnou sílu, přesto hlavní pracovní silou zůstal otec rodiny. Ženy a děti většinou na polnostech pomáhaly jen tím, že zorávaly půdu a vytrhávaly plevel. Farmáři si často od jiného farmáře potřebovali zapůjčit zemědělskou techniku či zvířecí pracovní sílu, za to se většinou odvděčili tím, že vypomáhali na statcích toho, od koho si půjčili potřebné zvíře či vybavení. Pověštinou pomáhali stavět stodoly či sklízet úrodu. Když muži nebyli na polích, bylo zde neustále něco, co je drželo při práci. Stavěli domy, stáje, stodoly nebo rozšiřovali stávající objekty.⁹⁷ Často také vyráběli nábytek. Týkalo se to hlavně prvních let na statcích, protože si většinou nemohli dovolit nábytek koupit.

⁹⁴ ANDERSON, Philip J a Dag BLANCK. *Norwegians and Swedes in the United States: friends and neighbors*. Saint Paul: Minnesota Historical Society Press, 2012, s. 78. ISBN 0873518411.

⁹⁵ Tamtéž.

⁹⁶ ALEXANDER, s. 62.

⁹⁷ Tamtéž, s. 47.

5.2. ŽENY NA FARMÁCH

Manželky během prvních let na farmách pomáhaly zejména se sázením sazenic. To, jak moc byly manželky nápomocné na farmách, záviselo na tom, odkud byly.⁹⁸ Soudobí pozorovatelé nám zanechali zajímavé svědectví o ženské práci. Německé ženy na polích dále vypomáhaly, byl to zvyk, který si přivezly ze Starého světa. Naopak Rusky, které ve své domovské zemi na polích pracovaly jen výjimečně, zde musely svůj zvyk změnit. Denní život žen na farmách se lišil podle toho, jaké byly kulturní vzorce života v jejich rodných zemích. K výraznému úbytku ženské práce došlo hlavně v 70. letech, kdy postupující mechanizace zemědělství zapříčinila to, že na polích již nebylo žen povětšinou potřeba. Avšak občas se i přesto našly výjimky.⁹⁹ Každodenní povinnosti manželek se obvykle skládaly z přípravy jídel pro ostatní členy rodiny, udržování pořádku v domácnosti, starání se o děti, pečení, vyšívání, praní, zašívání potrhaného oblečení a jiných domácích prací. Od léta do podzimu se ženy také zabývaly sběrem jedlých plodů – borůvek, malin, ostružin – které pak vhodně zakonzervovaly, aby je rodiny mohly užívat i přes zimní období. Ženy byly také zodpovědné za udržování zahrádek, za péči o hospodářská zvířata, dojení krav a v neposlední řadě také pomáhaly s porážkou zvěře.

Příslušnice něžného pohlaví do Spojených států přijížděly většinou jen s pár kusy vybavení, které na farmě potřebovaly. Většinou postrádaly kuchařské náčiní, talíře a košťata včetně všeho ostatního, co bylo potřebné na udržení čistoty v domácnosti, nedostatek potřebného vybavení vedl k tomu, že ženy musely často improvizovat. Například používaly lahve jako válečky na těsto.¹⁰⁰ Samozřejmě se

⁹⁸ A. HOURWICH, Isaac. *Immigration and Labor: The Economic Aspects of European Immigration to the United States*. New York: G.P. Putnam's Sons, 1912, s. 277.

⁹⁹ ALEXANDER, s. 66.

¹⁰⁰ WALKER, s. 23.

také musely naučit vařit odlišná jídla. Jedna žena k tomu poznamenala „Musíte se přizpůsobit a naučit se všechno znovu, dokonce i přípravu jídla“¹⁰¹

Udržování čistoty na farmách bylo velice náročné. Prach se často dostal i do obývaných částí domu. Ještě větší problémy představovalo deštivé počasí, které je charakteristické zejména pro středozápad. Travnaté střechy se během dlouhých dešťů často začaly drolit pod nápory vody a vytvářely na podlaze kaluže bahna. Často také mokrá zemina padala na nábytek či oblečení. Ženy pak musely vše ručně prát a to byl úkol, který vyžadoval také pár hodin obětování se. Praní bylo jednou z hlavních povinností manželky. Značně náročnější bylo praní v zimě, kdy se mohlo stát, že hospodyně neměla přístup k nějaké řece či potoku, tudíž praní, které spotřebovávalo významné množství vody, nepřicházelo v úvahu. Někdy to ani nebylo možné kvůli extrémně nízkým teplotám, které přes zimu panovaly zejména v centrálních oblastech. Nízké teploty občas mohly trvat i několik týdnů. Vyprání velkého objemu šatstva po tak dlouhé době bylo opravdu časově a fyzicky velice vyčerpávající záležitostí. Dnešní emancipovaná žena si něco takového asi sotva dokáže představit. Jedna slečna o tom nechala zajímavé svědectví „Tady na milenku připadá tolik práce jako na tři v Norsku“¹⁰² pak dodává „bylo nám řečeno, že žena v Americe má spoustu volného času, ale já sem zatím nepotkala jedinou ženu, která by si to myslela!“¹⁰³ Manželé běžně svým ženám s domácími pracemi nepomáhali. Jediné, co ženám domácí práce na farmě mohlo ulehčit, byl případný sluha, ale jeho přítomnost byla na farmách spíše výjimkou.

¹⁰¹ALEXANDER, s. 66.

¹⁰²Tamtéž, s. 68.

¹⁰³Tamtéž.

5.3. DĚTI

Rodiče od dětí většinou očekávali, že jim budou pomáhat jak na statcích, tak v domě. V přistěhovaleckých rodinách děti představovaly velkou pomoc při práci. Většina lidí si totiž nemohla dovolit najmout si námezdní pracovní sílu. Neexistovala zde žádná věková hranice, kdy děti byly nuceny nastoupit do pracovního procesu, ale běžně tomu docházelo ve věku kolem šesti let, často i dříve. Avšak je třeba zdůraznit, že rodiči nebyli nerozumní a dětem nedávali přehnaně náročné úkoly. Práce, které dětem zadali, většinou korespondovaly se schopnostmi nejmladšího ze sourozenců.¹⁰⁴ Povinnosti se s věkem měnily. Mladší děti pomáhaly s čištěním ploch po zimě. Starší děti pomáhaly se zvířaty nebo zabezpečovaly chod domácnosti.¹⁰⁵ Také pomáhaly matce s mytím, pečením a s jinými běžnými domácími povinnostmi. Na statcích také běžně pomáhaly s nošením dříví, taháním vody ze studny. Adolescenti také většinou přidali pomocnou ruku při sběru vajec, zahradničení a hledání divokého ovoce a jedlé vegetace. Povinnosti dětí a adolescentů se lišily také podle toho, z jakého kulturního zázemí přicházely. Občas děti rodině také vypomáhaly tím, že šly pracovat za mzdu.¹⁰⁶

¹⁰⁴ ALEXANDER, s. 68.

¹⁰⁵ Tamtéž, s. 69.

¹⁰⁶ HINDMAN, Hugh D. *Child labor*. Armonk (N.Y.): M.E. Sharpe, 2002, s. 93. ISBN 0765609363.

6. ŽIVOT VE MĚSTĚ

6.1. MZDOVÉ ROZDÍLY

Amerika konce 19. století byla státem, který během posledních tří dekad prošel neuvěřitelným průmyslovým rozvojem. Amerika se stala zemí, která se z hlediska průmyslové výroby během této éry posunula mezi země s největší průmyslovou produkcí. Například ve výrobě lodí patřilo Spojeným státům od 90. let již první místo.¹⁰⁷

Jak již bylo řečeno, lidé, kteří přicházeli do Spojených států, sem s postupem času začali přicházet ve větší míře za vidinou získání dobře placené práce. Většina pozic, které americký průmysl mohl nabídnout, byly pozice v těžkých pracovních podmínkách s dlouhou pracovní dobou. Přistěhovalci své pracovní dny trávili prací se surovým materiálem v ocelárnách, prací v dolech, produkcí různorodého zboží v továrnách, porážkou zvířat či jejich následným porcovaním. Práce v dolech byla velice náročná. Dělníci zde velice tvrdě dřeli a pracovní podmínky zde z dnešního hlediska byly poměrně drsné. Dále se ve městech také nabízela práce na stavbách při rozšiřování měst. Všeobecně je možné říci, že práce byla velmi úmorná a náročná, hlavně pro nekvalifikovanou pracovní sílu, která do Ameriky přišla s minimem finančních prostředků.¹⁰⁸

Jedním z hlavních důvodů, proč lidé hledali práci v průmyslu, byly peníze. Lidé velice často slýchávali pověsti o tom, že v Americe jsou velice vysoké mzdy. K tomu je třeba poznamenat, že to byly pověsti poměrně pravdivé. Mezi roky 1860 až 1890 došlo ke zvýšení mezd asi o padesát procent.¹⁰⁹ K tomu je třeba uvést také to, že v tomto nárůstu je započítána také snižující se cenová hladina, jež byla jedním z faktorů růstu reálných mezd. Dalším z hlavních faktorů snižujících

¹⁰⁷ JOHNSON, s. 164.

¹⁰⁸ ALEXANDER, s. 117.

¹⁰⁹ TINDALL, s. 396.

se cen zboží byl vědecko-technický pokrok. Zejména implementace nových technologických objevů a postupů do výroby. Tyto faktory umožňovaly produkovat vyšší objem zboží v menších nákladech.

Mzdy ve Spojených státech byly opravdu podstatně vyšší v porovnání s většinou evropských zemí. Například oproti zemím jako Itálie nebo Zalitavsko, si americký dělník vydělal za jediný pracovní den to, co jeho kolegové v těchto zemích za týden. Ve zmiňovaném Zalitavsku si dělník v průměru vydělával něco mezi 1,55 a 3 dolary týdně.¹¹⁰ Zatímco ve Spojených státech byla denní mzda dělníka v rozmezí 1,05 až 1,80 dolaru¹¹¹.

6.2. ZAMĚSTNÁNÍ

Při shánění práce v USA noví přistěhovalci velice často záviseli na agentech ze svých rodných zemí, kteří ve Spojených státech již pár let žili. Je nutno si uvědomit, že značná část nově příchozích neovládala angličtinu a práci si tudíž sami sehnat nemohli, kdežto od agentů velice často placenou práci sehnali. Takhle například Italové byli závislí na pomoci *padrones*. To byli Italové, kteří do Ameriky přišli již dříve a byli zde zabydlení. *Padrones* našli zaměstnání těm, co do USA přišli po nich a pomohli jim často i se získáním ubytování a vyřízením formalit. Získání práce přes známé, nebo agenty, to byl obecný vzorec, jak ke konci 19. století nalézt v Americe práci. Bylo celkem běžné, že se přes rodinné známé či agenty přistěhovalci dostali do stejného podniku, nebo dokonce i do stejné pracovní skupiny, v které bylo jejich příbuzenstvo. Nebylo nějak neobvyklé vidět během jedné směny spolu dělat otce, bratry, strýce, bratrance a jiné příbuzné.¹¹² Pro tento častý jev hrál i fakt, že američtí průmysloví kapitáni cílili na to, aby etnické skupiny byly pospolu. Považovali to za efektivní z toho důvodu, že jednotliví lidé, kteří mluví stejným jazykem a dělají spolu, budou produktivnější.

¹¹⁰ALEXANDER, s. 100.

¹¹¹Tamtéž.

¹¹² WALKER, s. 23.

Avšak někteří zaměstnavatelé na to nahlíželi z jiné stránky. V zaměstnávání etnických skupin pospolu viděli problém a naopak praktikovali model, kdy nechali různé etnické skupiny dělat spolu. Cílem tohoto opatření bylo zabránit případným stávkám či přidání se do odborů. Dalším zdrojem informací pro přistěhovalce byly noviny. Každá etnická skupina měla svoje ve svém rodném jazyce.

Přistěhovalci práci často měnili a cestovali za jinou. Pracovních příležitostí bylo dost. Tento jev ještě usnadňoval fakt, že ve Spojených státech byla poptávka především po nekvalifikované pracovní síle. Podmínky továrních dělníků byly z dnešního pohledu dost drsné. Továrny většinou postrádaly skříně, kde by si dělník mohl odložit své věci. Nějaký pracovní harmonogram, kdy je pauza na jídlo a jiné potřeby většinou také neexistoval. Umývárny či toalety bylo poskrovnu a většinou byly i špatně umístěné a nevhodně vybavené. Údržba těchto zařízení byla také na velice nízké úrovni. Manažerský personál většinou nedodával do umýváren a toalet ani základní hygienické potřeby. Mýdlo a toaletní papír zde byly vzácností. Často také personál odmítal zapojit žárovky. Odůvodněním většinou bylo, že by zaměstnanci trávili čas čtením a nevěnovali by se práci.¹¹³ Na druhou stranu je třeba zmínit, že dělníci měli jako vždy sklony k lelkování, to občas vedlo k tomu, že zaměstnavatelé si zapisovali počet návštěv toalet a těm, kteří na toalety chodili podezřele často, pak srazili tyto návštěvy ze mzdy.¹¹⁴

Práce v dolech byla zastoupena povětšinou lidmi z východní a jižní Evropy. Jednalo se o opravdu pestrou směsici složenou z Čechů, Italů, Chorvatů, Černohorců, Bulharů, Srbů, Maďarů, Litevců a jiných etnických skupin.¹¹⁵ Slované povětšinou směřovali do dolů na Západě. Kdežto Maďaři a Litevci pracovali v dolech v severovýchodní Pensylvánii. Přesto, že horníci těžili odlišné materiály jako uhlí, železo či měď, práce byla vždy velice podobná. Jakmile horník vstoupil do štoly, vyšel, až když mu skončila směna. Všechny potřeby

¹¹³ ALEXANDER, s. 112.

¹¹⁴ Tamtéž.

¹¹⁵ Tamtéž.

vykonávaly v hlubinách štol, ať už se jednalo o pití, jídlo nebo biologické potřeby. Od zimních měsíců navíc většinou značná část horníků ani neviděla denní slunce. Směna začala před rozbřeskem a končila po západu slunce. Takto to šlo celý pracovní týden a značnou část roku. Většinou v dolech byly dva vstupy, první pro horníky a druhý pro důlní vozíky, které ze štol vyvážely vytěžený materiál.¹¹⁶ Při nástupu do práce si horník samozřejmě musel zkontrolovat své okolí, jestli zde není uvolněná nějaká část horniny a případně postavit dřevěné rámy kolem úseku, kde hrozil případný sesuv.

Potencionální zaměstnavatelé povětšinou toužili po nekvalifikované pracovní síle.¹¹⁷ To do jisté míry imigrantům umožnilo často rychlé nalezení zaměstnání.

Velkým problémem pracujících byla případná nemoc. Zdravotní péče zde byla finančně velice náročná a k tomu je třeba ještě připočít fakt, že nic jako nemocenská v této době neexistovalo. Jedním z důležitých faktorů bylo zpřetrhání tradičních rodinných vazeb, kdy se zbytek rodiny staral o churavého člena rodiny a snažil se mu jeho nemoc ulehčit a pomoci překonat. V odlehlých koutech navíc poplatky u lékaře byly tak vysoké, že značná část lidí odmítala doktora se svými nemocemi navštívit. Je také třeba říci, že spousta přistěhovalců věřila svým vlastním „lékům“, které byly v jejich domovské zemi tradiční.

¹¹⁶ ALEXANDER, s. 110.

¹¹⁷ Tamtéž., s. 107.

7. ZÁVĚR

Spojené státy od poloviny 19. století do začátku 20. století představovaly společnost, která nejdříve bílým jedincům a postupem času i černochům nabízela opravdu velké možnosti - dveře jim byly otevřené. Americká města na východním pobřeží nabízela spoustu pracovních příležitostí v rozvíjejícím se průmyslovém věku. Život ve městech představoval život z dnešního pohledu v otřesných hygienických podmínkách a za těžkých pracovních podmínkách. Každý tu žil hlavně sám za sebe, tudíž spoléhat se na rodinu a ostatní se tak dobře nedalo. Práce byla náročná a pracovní den dlouhý. Avšak ekonomický růst a vědecko-technický pokrok lidem nabízel spoustu pracovních možností a časem se lepšími životní podmínky.

Velká část americké společnosti měla vůči určitým skupinám přistěhovalců značné výhrady. Ty do značné míry korespondovaly s rozvojem rasových teorií, které byly ve společenských vědách v této době přítomny. Rasové teorie byly moderní i mezi intelektuály, kteří měli na společnost díky rozvoji tisku, telegrafního spojení a rozmachu fotografie velký vliv. Projevy xenofobie a rasismu se často promítaly i v občanských iniciativách. Avšak vůči asijským přistěhovalcům bylo chování Američanů z dnešního pohledu opravdu velice drsné. Upalování, zastřelení či oběšení za přítomnosti představitelů zákona nebylo výjimkou, stejně jako nízké tresty. Dobová mentalita byla silně nakloněna rasovým teoriím o nadřazenosti bílé rasy nad asijskou rasou a to se projevilo i zákony, které americká vláda vydala. Asiaté se stali jedinými přistěhovalci, kteří od roku 1882 nemohli projít procesem naturalizace. Postavení ostatních přistěhovalců bylo obecně lepší, ale ani oni se nevyhnuli útokům jistých skupin Američanů. Jedním z hlavních důvodů byly také odlišné náboženské zvyky. Přistěhovalci z východní a jižní Evropy totiž většinou tíhli ke katolicismu.

Vládní pobídky umožnily opravdu velkému množství nejdříve bělochů, potom i černochům, usadit se a začít svůj život na půdě, za jejíž nákup nemuseli téměř nic platit. Život na americkém venkově představoval opravdovou životní výzvu. Učit se hospodařit v úplně jiných podmínkách, kde se často daří jiným plodinám než těm, na které byli Evropané zvyklí, představovalo novou zkušenost. Na farmách museli rodiny opravdu dost improvizovat, aby mohly přežít. První léta na farmách byla opravdu těžká. Pokud lidé nemysleli dopředu a jednali až na poslední chvíli, mohl se jim první rok na farmě stát osudným. Pokud noví farmáři na své statky přišli ještě v období podzimu, s minimálním vybavením a zásobami, čekal je holý boj o přežití. Pokud přistěhovaleci přežili první roky na farmách, tak se jejich situace většinou postupem času značně zlepšila. Možností přivydělat si nějaké peníze byl poměrně dostatek.

Spojené státy mezi roky 1863 až 1904 představovaly epochu vzchopení se nové světové velmoci. Jeden z faktorů, který Spojeným státům takový vzestup umožnil, bylo přistěhovalectví. Kapitalistické prostředí, republikánské zřízení, relativně dostupná vymahatelnost práva spolu s legislativou, která postupně rasová omezení odbourávala a tím přistěhovalce stimulovala, to byly faktory, které přistěhovalce vybízely k odchodu do zámoří a hledání lepších zítřků pro sebe a své rodiny.

8. SEZNAM ODBORNÉ LITERATURY

ALEXANDER, June Granatir. *Daily life in immigrant America, 1870-1920: how the second great wave of immigrants made their way in America*. Rev. ed. Chicago: Ivan R. Dee, c2009, xv, 332 p. ISBN 978-156-6638-302.

ANDERSON, Philip J a Dag BLANCK. *Norwegians and Swedes in the United States: friends and neighbors*. Saint Paul: Minnesota Historical Society Press, c2012, xv, 327 p. ISBN 08-735-1841-1.

CEASER, James W. *Reconstructing America: the symbol of America in modern thought*. New Haven: Yale University Press, 2000, xi, 292 p. ISBN 03-000-8453-6.

COHN, Raymond L. *Mass migration under sail: European immigration to the antebellum United States*. Cambridge: Cambridge University Press, 2010, xxviii, 248 p. ISBN 978-052-1182-485.

DANIELS, Roger. *Asian America: Chinese and Japanese in the United States since 1850*. 3rd print. Seattle, Or. [u.a.]: Univ. of Washington Press, 1995. ISBN 02-959-7018-9.

DANIELS, Roger. *Guarding the Golden Door: American Immigration Policy and Immigrants since 1882*. New York: Hill and Wang, 2005, 328 p. ISBN 978-0809053445.

DE VOTO, Bernard Augustine. *Za širou Missouri: devatenácté století*. Vyd. 1. Překlad Jarmila Rosíková, Milan Rejl. Praha: Argo, 2001, 477 s. Za širou Missouri. ISBN 80-720-3356-5.

GREENE, Victor R. *A singing ambivalence: American immigrants between old world and new, 1830-1930*. Kent, Ohio: Kent State University Press, c2004, xxvii, 215 p. ISBN 08-733-8794-5.

HIGHAM, John. *Strangers in the land: patterns of American nativism, 1860-1925*. New Brunswick, N.J.: Rutgers University Press, 2002, xii, 447 p. ISBN 08-135-3123-3.

HINDMAN, Hugh D. *Child labor*. Armonk (N.Y.): M.E. Sharpe, 2002. ISBN 07-656-0936-3.

HOFSTADTER, Richard. *Social Darwinism in American thought*. Boston: Beacon Press, c1992, xxviii, 248 p. ISBN 08-070-5503-4.

HOURWICH, Isaac. *Immigration and Labor: The Economic Aspects of European Immigration to the United States*. New York: G.P. Putnam's Sons, 1912, 574 s.

JOHNSON, Paul. *Zrození moderní doby: devatenácté století*. Vyd. 1. Překlad Petruška Šustrová. Praha: Academia, 1998, 869 s. ISBN 80-200-0694-X.

KLIMESH, Cyril M. *Přicházeli zdaleka: historie městečka Spillville ve státě Iowa a jeho českých osadníků*. 1. vyd. Praha: Epocha, 2008, 206 s. ISBN 978-80-87027-60-8.

OPATRŇÝ, Josef. *Amerika prezidenta Granta*. 1. vyd. Praha: Mladá fronta, 1994, 199 s., [16] s. barev. il. ISBN 80-204-0444-9.

OPATRŇÝ, Josef. *Válka Severu proti Jihu*. 2 doplněné vyd., v Libri 1. Praha: Libri, 1998, 327 p. ISBN 80-859-8337-0.

TINDALL, George Brown. *Dějiny Spojených států amerických*. 5. dopl. vyd. Překlad Alena Faltýsková. Praha: NLN Nakladatelství lidové noviny, 2008, 904 s. Dějiny států. ISBN 978-807-1065-883.

9. ODBORNÉ ČLÁNKY

SARGENT, Frank. Problems of Immigration. *SAGE: American Academy of Political and Social Science*. 1904, č. 24.

WARNE, Frank Julian. The War and Immigration. *SAGE: American Academy of Political and Social Science*. 1915, č. 61.

10.PRAMENY

COMMON, John. *A Documentary History of American Industrial Society* [online]. Cleveland: A.H.Clark, 1910 [cit. 2013-04-16]. Dostupné z: <http://archive.org/stream/documentaryhisto03comm#page/n11/mode/2up>

BLISS, William. *New Encyclopedia of Social Reform, Including All Social-Reform Movements and Activities, and the Economic, Industrial, and Sociological Facts and Statistics of All Countries and All Social Subjects: patterns of American nativism 1860-1925* [online]. New York: Funk and Wagnalls, 1908 [cit. 2013-04-16]. Dostupné z: http://repositories.tdl.org/ttu-ir/bitstream/handle/2346/47130/ttu_stc001_000033.pdf?sequence=3

CROXTON, Frederic C. *Statistical review of immigration, 1820-1910. Distribution of immigrants, 1850-1900* [online]. Washington: G.P.O., 1911 [cit. 2013-04-16]. Dostupné z: <http://pds.lib.harvard.edu/pds/view/3067941?op=n&n=2&index=7&imagesize=2400&jp2Res=0.5>

GEORGE, Henry. *The Chinese in California*. New York Tribune. 1869, vol.28.

11.RESUMÉ

The bachelor thesis is about immigration. It is primarily focused on the immigration policy of the United States of America, living conditions on farms, destinations of immigrants, life in cities, social opinions on the immigration and potential racism. Thesis also describes voyage to the United States of America. Thesis also describes problems those immigrants under wanted after their arrival.

Getting to the United States of America was not a problem. 98 % of immigrants were admitted during the era. Through social Darwinism which was popular in that era, white immigrants had a life in United States generally much easier but it depended on from which part of Europe they came from. There were lots of prejudices against the Asians which often lead to physical attacks and occasionally even to a murder.

Living along the frontier in these days was harsh for immigrants. People had to start again. There were different weather conditions which were better for different kinds of plants. Immigrants had to improvise a lot.